

[A. C. Normann.]

åbent fra kl. 6 på helligdage. I loven om arbejderbeskyttelse indenfor handels- og kontorvirksomhed § 14, der ellers forbyder beskæftigelse af medhjælpere på helligdage, undtages i stk. 2, nr. 7, arbejde, der ifølge reglerne i lukkeloven må finde sted på søn- og helligdage. Om de unge under 18 år hedder det dernæst i § 21:

„Dog er det tilladt sådanne at deltage i søn- og helligdagsarbejde i butikker m. v. i den tid, i hvilken det ifølge lukkelovgivningen er tilladt at holde dem åbne for ekspedition på søn- og helligdage.“

Så er det altså bl. a. spørgsmålet, hvad der ligger i udtrykket „butikker m. v.“. Der er både fra administrativ og juridisk side rejst tvivl om, hvorvidt begrebet udbringning er i familie med begrebet ekspedition, subsidiært om udbringning kan betragtes som det mindre omfattende, det mindre vidtgående, i forhold til butiks-ekspedition, som altså er tilladt efter kl. 6 søndag morgen — et arbejde, som jo i stor udstrækning udføres af purunge piger i samme aldersklasse, for hvilken det er forbudt at foretage udbringning til kunder.

Socialministeren (Strøm): En besvarelse af det ærede medlems spørgsmål vil efter min mening blive ufuldstændig uden en kort redegørelse for udviklingen med hensyn til bestemmelserne om arbejde på søn- og helligdage.

Den lovgivning, der gjaldt herom før den 1. april 1955, nemlig fabrikloven og loven om børns og unge menneskers arbejde, gjaldt ikke for bude under 18 år. Derfor var der op til den 1. april i år ikke noget til hinder for, at unge mennesker under 18 år bragte brød ud på søn- og helligdage.

Det forslag til lov om arbejderbeskyttelse, som regeringen fremsatte i folketinget den 10. marts 1949, indeholdt ikke specielle regler om budtjeneste og således heller ikke en regel, hvorefter budtjeneste i almindelighed var undtaget fra det i forslagens § 36, stk. 1, indeholdte forbud mod arbejde på søn- og helligdage. For unge menneskers vedkommende var forbudet mod søn- og helligdagsarbejde indeholdt i forslagens § 46, og heller ikke for dem var der nogen undtagelsesbestemmelse vedrørende

budtjeneste. For begge grupper var der dog en begrænset undtagelse, nemlig forsåvidt angik distribuering af dagblade. Men hovedreglen efter regeringens forslag var altså både for voksne og børn, at budtjeneste på søn- og helligdage var forbudt.

Ved den tredeling af regeringsforslaget, som blev resultatet af folketingsudvalgets arbejde gennem 6 år, og som gennemførtes enstemmigt her i tinget, blev de her omhandlede bestemmelser, forsåvidt angår de unge under 18 år, indeholdt i lov om almindelig arbejderbeskyttelse § 44. Men medens denne lov for voksne personer i § 34, stk. 2, nr. 5, fik en udtrykkelig bestemmelse, hvorefter budtjeneste undtages fra forbudet mod søn- og helligdagsarbejde og altså er tilladt for voksne, er der ikke givet en tilsvarende undtagelse for de unge, idet der ikke i § 44 er henvist til § 34, stk. 2, nr. 5. Der kan herefter ikke være nogen tvivl om, at lov om almindelig arbejderbeskyttelse med den formulering, den fik gennem udvalgsarbejdet i det høje ting, ikke åbner nogen adgang for unge mennesker under 18 år til at udføre budtjeneste på søn- og helligdage.

Jeg går iøvrigt ud fra, at det ærede medlem er enig med mig heri, idet hans spørgsmål alene går ud på, om § 21 i lov om arbejderbeskyttelse indenfor handels- og kontorvirksomhed kan fortolkes således, at unge mennesker under 18 år må forrette budtjeneste på bagerier søn- og helligdage.

Denne bestemmelses 1. punktum siger klart, at indenfor handels- og kontorvirksomhed har personer under 18 år ikke adgang til at udføre arbejde på søn- og helligdage. I 2. punktum indeholdes den undtagelse, at de må deltage i søn- og helligdagsarbejdet i butikker m. v. i den tid, i hvilken det ifølge lukkelovgivningen er tilladt at holde dem åbne for ekspedition søn- og helligdage, således som det ærede medlem også nævnte det. Jeg går ud fra, at spørgsmålet for det ærede medlem er, om der i ordene „m. v.“ vil kunne indlægges arbejde for butikker, d. v. s. udenfor selve butikslokalerne og altså budtjeneste. Jeg må imidlertid være af den opfattelse, at udtrykket „i butikker m. v.“, da hverken bemærkningerne til lovforslaget eller de i folketinget fremsatte udtalelser giver støtte for en anden fortolkning, må forstås efter